

AUTENTYCZNA CHRZEŚCIJAŃSKA SŁUŻBA

Tekst przewodni: 2 Kor 4,8-10.

Zakres studium: 2 Kor 3-7.

Część I: Przegląd

Wprowadzenie: Młody pastor, który właśnie ukończył studia w seminarium, przybył do swojego pierwszego zboru i spotkał się z radą mając w ręku grubą teczkę na dokumenty. Wewnątrz znajdował się zbiór listów polecających - od wykładowców, mentorów i innych pastorów. Młody człowiek z dumą wręczył teczkę starszemu zboru, przekonany, że dzięki temu zyska zaufanie i wysoką ocenę swojej wartości. Niestety, po kilku miesiącach okazało się, że jego służba nie przebiega tak, jak to planował. Jego kazania nie wywoływały odzewu, a członkowie zboru trzymali się na dystans. Młody pastor pracował usilnie, ale czego mu brakowało.

Pewnego dnia jedna ze starszych członkiń zboru zaprosiła pastora do swojego domu na obiad. Wysłuchała uważnie, kiedy mówił o swojej frustracji, potem powiedziała coś, czego nigdy nie zapomniał:

- Nie potrzebujemy listów mówiących nam, jak dobry jesteś. Potrzebujemy zobaczyć Chrystusa w tobie. Okaż nam twoje serce. Pozwól nam widzieć, jak Bóg cię zmienił, a potem pozwól, żeby Bóg zmieniał nas posługując się tobą.

To był punkt zwrotny. Pastor przestał starać się robić wrażenie na ludziach, a zamiast tego otworzył przed nimi serce. Zaczął odwiedzać członków zboru w ich domach. Modlił się z nimi. Płakał z nimi. Uczestniczył w ich trudzie. Z czasem ludzie zaczęli się zmieniać - nie dzięki solidnym uwierzytelnieniom pastora, ale dlatego, że Duch Święty działał przez Jego szczere serce.

W 2 Kor 3-7 apostoł Paweł porusza w swoim przesłaniu kwestię autentycznej chrześcijańskiej służby. Przypomina Koryntianom, że taka autentyczna służba nie wymaga listów polecających ani nadzwyczajnych znaków. Jej potwierdzeniem są serca zmienione przez Ducha Świętego oraz słudzy Boży otwarci i wrażliwi na ludzi, odzwierciedlający swoim życiem chwałę Bożą. Paweł zaprasza nas do przyjęcia głębszej wizji służby jako kierowanej przez Ducha Świętego, emocjonalnie uczciwej i pełnionej w odradzającej mocy.

Tematy lekcji: Ta lekcja porusza cztery zasadnicze tematy:

1. **Duchowe odrodzenie.** Służba chrześcijańska prowadzi do zmiany życia dokonywanej w mocy Ducha Świętego.
2. **Emocjonalna uczciwość.** Prawdziwa służba wymaga wrażliwości i otwartości serca.
3. **Moralna uczciwość.** Kaznodzieje są powołani do świętości i bezkompromisowej postawy wobec świata.
4. **Pojednanie.** Kaznodzieje dążą do naprawienia zerwanych więzi dzięki prawdzie i łasce Bożej.

Część II: Komentarz

1. **Tło - listy polecające w świecie grecko-rzymskim:** Jako bogate, kosmopolityczne miasto w imperium rzymskim, różnorodne etnicznie i społecznie, Koryn odzwierciedlał wartości ówczesnych społeczeństw basenu Morza Śródziemnego. W społeczeństwach tych liczyły się takie wartości jak honor, poczucie wstydu, status i publiczne uznanie. Zamożni patronowie wspierali swoich klientów i uzyskiwali wpływ, oczekując w zamian publicznej chwały i lojalności. Biegli oratorzy byli uwielbiani przez tłumy. Ludzie spieszyli, by słuchać elokwentnych, zabawnych i samochwalczych mówców. Wielu samozwańczych „apostołów” pasowało jak ulał do tej kategorii.

Paweł świadomie unikał świeckiej elokwencji i manipulacji (zob. 1 Kor 2,1-5). Służył w słabości i pokorze, podkreślając moc Ducha Świętego, a nie ludzką mądrość. Pokorna służba Pawła, pełna ofiarności i cierpienia, była przeciwieństwem wartości cenionych przez Koryntian - władzy, charyzmy i statusu.

W takim środowisku listy polecające miały istotną wartość. „Wystawianie takich listów było dobrze znaną praktyką w świecie grecko-rzymskim, a ich tłem były przyjęte w basenie Morza Śródziemnego pojęcia honoru i wstydu. Podróżnicy często zabierali ze sobą listy polecające od przyjaciół umożliwiające im ubieganie się o przychylność, gościnność, pomoc i zatrudnienie. Autor listu chwalił jego posiadacza i zapewniał osoby, którym list był okazywany, że osoba ta zasługuje na zaufanie jako mająca dobry charakter. Ci, do których był skierowany list polecający, rozumieli go jako zobowiązanie do traktowania okaziciela tak, jak traktowałiby autora listu. Listy takie posiadały pewne wspólne cechy właściwe sztuce pisania listów w kulturze grecko-rzymskiej, mianowicie wstęp, zasadniczą treść, zakończenie i pozdrowienie” (Derek R. Brown, Wendy Widder i E. Tod Twist, *2 Corinthians*, w: *Lexham Research Commentary*, red. J.D. Barry, Bellingham 2013, przyp. do 2 Kor 3,1-3, Logos digital edition).

Paweł stwierdza, że nie przyniósł ze sobą żadnych tego rodzaju listów (2 Kor 3,1), ale jego list polecający można „przeczytać” w życiu nawróconych Koryntian: „Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, znanym i czytany przez wszystkich ludzi” (2 Kor 3,2). Służba w Koryncie nie była łatwa - pełniona wbrew kulturze obsesyjnie skupionej na władzy, statusie i wywyższaniu siebie. Paweł dawał przykład służby w mocy Ducha Świętego, pełnej ofiarności i autentycznej, która mogła się wydawać słaba według świeckich standardów, ale wskazywała chwałę Chrystusa.

2. Duchowe odrodzenie: Autentyczna chrześcijańska służba jest oparta na działaniu Ducha Świętego, a nie ludzkich uwierzytelnieniach, a jej owocem są ludzie odrodzeni przez Ducha. 2 Kor 3,1-9 to zasadniczy opis Pawłowej wizji autentycznego chrześcijańskiego przywództwa i służby ewangelii. Paweł bronił swojej służby przeciwko krytykom w Koryncie, którzy kierowali się zewnętrznymi uwierzytelnieniami - listami polecającymi, elokwentnym sposobem przemawiania i popisywaniem się religijnością. Paweł odpowiedział na to nie chętnością, ale przededefiniowaniem samego pojęcia służby, nie jako ludzkiego dokonania, ale Bożego dzieła pełnionego przez Ducha Świętego.

Paweł rozpoczyna od wskazania, że prawdziwym dowodem autentyczności jego służby nie jest rekomendacja, ale sami korynccy chrześcijanie (2 Kor 3,1-3). Prawdziwym dowodem nie jest uwierzytelnienie ale odrodzeni ludzie. Duch Święty pisze na sercach a nie na papierze. Paweł ilustruje to nawiązaniem do Dziesięciorga Przykazań, które zostały napisane na kamieniu. Przecistawia temu wyobrażeniu działanie Ducha Świętego, przez którego Bóg wpisuje swoje przymierze w serce człowieka, wypełniając obietnicę nowego przymierza zapisaną w *Starym Testamencie* (por. Jr 31,33; Ez 36,26-27).

Paweł nie twierdził, że jest samowystarczalny. Nie był samowznaczącym apostołem. Pełnił służbę nie według litery, ale pod kierunkiem Ducha Świętego (2 Kor 3,6). Prawo samo w sobie zabija (ukazując grzech), a Duch Święty ożywia (przez odrodzenie i łaskę). Kwalifikacje do służby są udzielane przez Boga, a nie wypracowywane czy otrzymywane od ludzi.

W 2 Kor 3,7-9 Paweł porównuje dwa rodzaje służby - służbę śmierci i służbę Ducha.

Stare przymierze (prawo)

Napisane na kamieniu
Przynosi potępienie
Chwała, która przemija
Prowadzi do śmierci

Nowe przymierze (Duch)

Napisane na sercach
Przynosi sprawiedliwość
Chwała, która wzrasta
Daje życie

Paweł nie umniejsza roli prawa ani nie nazywa go złem. Prawo nie jest złe samo w sobie (przecież zostało ustanowione przez Boga). Jednak prawo ukazuje grzech i potępia zło. Duch Święty przez Chrystusa odradza i usprawiedliwia. Chwała działania Ducha Świętego przewyższa nawet chwałę oblicza Mojżesza na Synaju. Wszelka służba musi być Chrystocentryczna, by prowadzić ludzi do życia, sprawiedliwości i chwały Chrystusa (zob. 2 Kor 3,18). Strategia bez Ducha Świętego to tylko słowa.

3. Emocjonalna uczciwość: 2 Kor 6,11-13 i 2 Kor 7,2-4 to jedne z najbogatszych emocjonalnie i otwartych pastersko fragmentów listów apostoła Pawła. Paweł rozpoczyna tę część listu osobistym, emocjonalnym wyznaniem: „Serce nasze szeroko się otwarło” (2 Kor 6,11). Paweł nie wyraża się wymijająco ani nie manipuluje - wypowiada się szczerze, jasno i emocjonalnie uczciwie. Jego „szeroko otwarte serce” odzwierciedla głęboką miłość, nawet jeśli jego więź z chrześcijanami w Koryncie została wystawiona na próbę. W mieście takim jak Korynt, gdzie więzi miały charakter transakcji, a opinia publiczna liczyła się jak marka, prostolinijna otwartość Pawła była przeciwna obowiązującej kulturze. Paweł nie czynił nic na pokaz, ale obnażał swoją duszę. Pragnął szczerej bratniej miłości - nie więzi z obowiązku ale przejawów szczerej społeczności w Chrystusie.

Paweł wskazuje, że autentyczna chrześcijańska służba nie jest jednostronna. Obejmuje ona zapraszanie ludzi, a nie tylko instruowanie ich. Autentyczna chrześcijańska służba tworzy także przestrzeń wzajemnego zaufania, a nie przywództwa polegającego na zwierzchności. Owszem, taka służba wiąże się z ryzykiem odrzucenia, gdyż miłość czasami bywa niecodwajemnianą. Według Pawła wyrażanie emocji nie było słabością, ale okazywaniem miłości ukształtowanej przez ewangelię.

4. Moralna uczciwość: Centralnym wątkiem Pawłowej wizji autentycznej służby jest moralna uczciwość. Kaznodzieje nie są jedynie sługami ewangelii, ale mają być jej ucieleśnieniem. Ich życie ma odzwierciedlać świętość Boga, którego głoszą. Wszelka służba musi być zakorzeniona w prawdzie i przejrzystości (2 Kor 4,2). Nie ma w niej miejsca na manipulację, ukryte motywy czy rozwodnione doktryny.

Uczciwość oznacza życie bez zarzutu, zarówno publiczne jak i prywatne. Kaznodzieje mają unikać kompromisu, zwłaszcza kiedy są poddawani naciskowi. Świętość nie jest doskonałością, ale właśnie uczciwością (2 Kor 6,3).

2 Kor 6,14 często bywa stosowany w szerokim sensie, ale w kontekście dotyczy bezpośrednio powołania kaznodziejów do odłączenia się od zła. Nie oznacza to izolowania się, ale życie wolne od wzorców i wartości świata. Paweł nie broni postawy osądzania, ale wzywa do radykalnej wierności wobec Boga ponad systemami świata. Paweł wskazuje, że przesłanie nie może być odłączone od posłańca. Moralna uczciwość nie jest opcjonalna. Jest niezbędna dla wiarygodności, mocy i skuteczności służby.

5. Pojednanie w więzi: Jedną z najpiękniejszych i często przeoczanych cech autentycznej służby jest zaangażowanie w pojednanie w przypadku zerwanych więzi. Służba kaznodziejska to nie tylko głoszenie prawdy, ale także naprawianie zerwanych więzi, zarówno między Bogiem i ludźmi jak i między ludźmi.

Serce Pawła w 2. *Listie do Koryntian* jest nastawione na więzi. Sednem jego przesłania jest służba pojednania (2 Kor 5,18). Ewangelia nie jest jedynie przesłaniem przebaczenia, ale jest także przywróceniem więzi między grzeszną ludzkością i świętym Bogiem. Każdemu wierzącemu została powierzona ta sama misja. Służba będąca ucieleśnieniem pojednania zawsze prowadzi ludzi do serca Boga (2 Kor 5,20).

Paweł wzywa Koryntian, by odpowiedzieli nie tylko na ewangelię, ale także łaskę pojednania (2 Kor 6,2). Jest w tym wezwaniu pilność nadana mu przez Boga. Odrodzenie więzi nie jest czymś, co można odkładać na później. Wszelka zwłoka jedynie powiększa szkodę. Pojednanie ma wymiar nie tylko emocjonalny, ale także misyjny. Pojednani ludzie odzwierciedlają pojednawcze serce Boga.

Część III: Zastosowanie

Rozważcie 2 Kor 3-7 i omówcie następujące pytania:

1. W jakich sprawach twojego życia czujesz się słaby i rozbity? Jak Bóg może okazać w tych sprawach Jego moc?
2. Czy w swojej chrześcijańskiej służbie masz skłonność do ukrywania swoich problemów, czy raczej wykorzystujesz je jako okazje do wydawania świadectwa łaski Bożej? Wyjaśnij swoją odpowiedź.
3. Jaka jest definicja uczciwości w kulturze, która ceni bardziej pozory niż autentyczność?
4. Jak możemy wystrzegać się kompromisu ze świeckimi wartościami w naszym codziennym życiu i przywództwie?
5. Czego przykład Pawła uczy nas o radzeniu sobie z zerwanymi więziami w chrześcijańskiej służbie?
6. Dlaczego pojednanie ma centralne znaczenie w dziele ewangelii? Jak powinno to wpływać na twoje podejście do konfliktów?
7. Jak prawda i łaska działają razem w uzdrawianiu więzi?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
- **dział: Studium biblijne**
- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia